

פרשת ויקהל – פקודי-החודש

יש מצבים של התקהלות "על" ויש מצבים של התקהלות "אל". כל התקהלות שמרוכזת כלפי מישהו, היא התקהלות רעה.

כל התקהלות שמכוונת אל משהו היא התקהלות חיובית בפרשה הקודמת, נקהלו ישראל על אהרן ואמרו לו "קום עשה לנו א-להים". בפרשה שלנו מתקהלים אל משה.

משה השתמש באותו מנגנון והקהיל אותם לא מתוך מצוקה של אובדים, אלא מתוך תכלית ומשימה – להביא שכונה למחנה.

(״ממתק לשבת״, הרב בני לאו)

מברכים ראש חודש ניסן - שיחול ביום ה'.

המולד: יום ג' שעה 10, עם 14 דקות ו11 חלקים.

אין אומרים אב הרחמים.

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

לא יתקיימו תפילות בציבור.

ימי החול		שבת פרשת ויקהל-פקודי	
04:45←04:53	זמן תפילין /טלית	17:32	הדלקת נרות
08:41←08:46	סוף זמן קריאת שמע	18:28	צאת השבת
17:57←17:53	שקיעה		

*תחילת שעון קיץ- יום שישי, ב' בניסן, 27.3, לפנות בוקר.

אחות תורנית: דורית רידר

שבת
שלום

להתחבר לנצחיות אמתנה

משכן ה' נבנה בעמל רב לפי פקודתו של משה, תחת ידיהם של איתמר בן אהרון, בצלאל בן אורי ואהליאב בן אחיסמך. עכשיו מתארת לנו התורה את שלב ההקמה הסופי של המשכן:

וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַיּוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו.. וַיִּקָּם אֶת הַחֹצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת מִסְדָּ שְׁעַר הַחֹצֵר וְכָל מֹשֶׁה אֶת הַמְּלָאכָה. (מ', י"ז - ל"ג).

משה ניצח על המלאכה מתחילתה ועד סופה, מבניית האדנים ועד למסך. הוא קיבל על כך את כל הקרדיט, כאילו בנה אותו לבדו ממש במו ידיו: **"ויקם משה את המשכן.."**

אולם לפתע, רגע לפני השיא, הוא מודר מהמשכן שעליו טרח ולא היה יכול לגשת אליו מפאת הקדושה שירדה עליו:

וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן וַכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן. (ל"ד - ל"ה).

נשאלת השאלה: מה קרה לפתע? מדוע נוכחותם של כבוד ה' והענן הגבילו את משה להיכנס אל אוהל מועד? הרי רק בפרשה הקודמת משה דיבר עם הקב"ה פנים אל פנים בענן הכבוד שירד על אוהל ההתוועדות שנמצא מחוץ למחנה, וכן פעמיים על הר סיני, קודם לכן:

וַהֲיָה כְּבָא מֹשֶׁה הָאֹהֶל יָרַד עִמּוֹד הָעָנָן וְעִמְדָה פָּתַח הָאֹהֶל. וְדָבַר עִם מֹשֶׁה וַרְאָה כָּל הָעָם אֶת עִמּוֹד הָעָנָן עִמְדָה פָּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פָּתַח אֹהֶלוֹ. וְדָבַר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. (ל"ג, טו'-י"א).

ובכן, כמו לכל אדם בעולמנו, גם למשה יש את 'המקום שלו', את 'הזמן שלו' ואת 'היעוד שלו'. למשה מוקנית גישה חופשית לקודש, רק בזמן ובמקום בהם הוא ממלא את ייעודו.

בזמן מתן תורה - הוא זוכה לקבל הסבר מפורט מהו ייעודו מדוע רק לו מתאפשרת הכניסה לשטח הענן:

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן, בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עֲמֶדָה, וְגַם בָּדָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם. (י"ט, ט').

ייעודו של משה היה **לבנות** את אוהל מועד בלב המחנה ולהדריך בו את הכוהנים, אך **לא לעבוד בו** בהמשך. אישור הכניסה הבלעדי לשטח ענני הכבוד, לא היה תקף עבור משה במשכן - היות ושם לא היה ייעודו.

ואולי מדובר בהכנה לרגע כואב עוד יותר - סוף המסע במדבר. משה משלים ומסיים את ייעודו כמנהיג במדבר, ומאבד בשל כך גם את הזכות להיכנס לארץ:

וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֵרְבַת מוֹאָב אֶל הַר נֶבֹז רֹאשׁ הַפְּסָגָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ, וַיִּרְאֵהוּ ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד, עַד-דָּן.. וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ אֶתְנַנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר. (דברים ל"ד, א'-ה').

בשני המקרים, משה ענק הרוח והחזון, נותן את ההשראה וההדרכה ל'קבלני הביצוע': לאהרון - בעבודת הקודש וליהושע - בכיבוש הארץ. רגע לפני השיא, משה משלים את ייעודו, נאלץ להתאים עצמו **במהירות** למציאות המשתנה ולפנות את מקומו לאחרים.

ואיך לא.. בהקבלה לאירועי השבועות האחרונים :

המגיפה העולמית שניחתה עלינו, מאלצת את כולנו לשנות באופן מיידי את דרכי החשיבה והפעולה, ולהתחבר במהירות למציאות המשתנה. כוחה של מדינה/חברה, נמדד בימים אלו (ואולי זה לתמיד?..) בשיתוף פעולה בין חלקיה וביכולת העמידה מול המגיפה. את מניין החיילים, המטוסים והפצצות, כסמל לעוצמה, החליף מניין כוחות הרפואה, היחידות לטיפול נמרץ ומכונות ההנשמה הפנויות. כבר עתה, המדינות שחפצות חיים נאלצות לשנות באופן מיידי את החשיבה המסורתית. המגיפה מאלצת אותנו להבחין בין טפל לעיקר ולהשקיע יותר בבריאות הפרט והציבור. נראה שאנו בפתח עידן בוגר יותר בו שיתופי הפעולה ואיחוד האינטרסים בין מדינות ("ערבות הדדית") יתפסו את מקומם של ההיבדלות ומאבקי השליטה חסרי התוחלת ("כוחי ועוצם ידי").

נתפלל ונקווה לכך שהעידן החדש שבפתח, יתגלה כמוצלח יותר מקודמו.

יורט קימלמן

פרשת ויקהל-פקודי, פרשת החודש

מוציאים שני ספרי תורה:

בראשון - קוראים לשבעה בפרשת השבוע ויקהל-פקודי.

בשני - קוראים למפטיר בפרשת בא: "ויאמר ה'.. החודש הזה" עד "תאכלו מצות".

"פרשת החודש" - עוסקת בקביעת חודש ניסן כראשון לחודשי השנה, בקידוש החודש ובמצוות הפסח.

מפטירים ביחזקאל (מ"ה, ט"ז): "כל העם הארץ", עד (מ"ו, י"ח): "איש מאחוזתו".

ההפטרה עוסקת בראש חודש ניסן ובענייני הפסח בבית המקדש:

"כֹּה אָמַר ה' בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקְוַח פֶּרֶךְ בְּן בְּקָר תִּמְיָם וְחִטָּאֵת, אֶת הַמִּקְדָּשׁ" (י"ח).

חודש ניסן

"אלה אנכרה.."

(תשע"ג)	יום פטירתה של חברתנו אנה פריימן ז"ל	א' בניסן -
(תשמ"ח)	יום פטירתו של חברנו בן ציון לנדאו ז"ל	ט' בניסן -
(תשס"ט)	יום פטירתה של בתנו שרה שנון ז"ל	י"ב בניסן -
(תשל"ח)	יום נפילתו של בננו נתן עברון ז"ל	ט"ז בניסן -
(תשס"ט)	יום פטירתה של חברתנו שרה המל ז"ל	כ"א בניסן -
(תשע"א)	יום פטירתה של חברתנו ציפורה אש ז"ל	כ"א בניסן -
(תשע"ב)	יום פטירתו של חברנו אברהם קופלוביץ ז"ל (קופו)	כ"ג בניסן -
(תשס"ג)	יום פטירתו של חברנו יוסף (פיקו) גינזברג ז"ל	כ"ד בניסן -
(תשכ"ג)	יום פטירתה של חברתנו ציפיקה לנדאו ז"ל	כ"ט בניסן -
(תשי"ג)	יום פטירתו של בנימין פולק ז"ל - אביהם של יוכבד ברזלי ואדו פולק ז"ל (תשי"ג)	ל' בניסן -
	יום פטירתו של דוד שטיין ז"ל - אביה של עליזה גולדפדן ז"ל	ל' בניסן -
(תשע"ה)	יום פטירתה של חברתנו חנה גולדשמידט ז"ל	ל' בניסן -

מתוך הבלוג השבועי של יוסי אש "על פרשת השבוע וכלכלת המשפחה"

צ' פרשת השבוע (שבת) וכלכלת המשפחה

קצת צניעות הקורונה הזה מלמד אותנו.

נשיא ארצות הברית, שכבר שלוש שנים רב עם כל העולם, וגרם למלחמת סחר מיותרת, קיבל נוק אאוט מסיני אחד שאכל עטלף, שמפיל את כל הכלכלה האמריקאית (והעולמית) לקרשים.

קצת צניעות.. כמה מאמצים עשינו כדי שהחור באוזון לא יגדל, והנה בא סיני אחד רעב, והשבית את כל התעשייה העולמית, את כל המטוסים ואת רוב המכוניות שלא פולטות כבר פחמן, כי כולם בבידוד או עובדים מהבית.. ורק אלוהים מציץ דרך החור באוזון שהולך ונסגר, ומחייך לעצמו בסיפוק. הנה שוב לימדתי אותם שיעור חשוב.

קצת צניעות, רבותי, קצת צניעות. זמר מפורסם התחתן השבוע, וראה זה פלא: במקום להזמין 1800 איש, ולהוציא 3 מיליון שקלים על החתונה, הוא ראה שזה עובד מצוין גם עם 100 מוזמנים. ואולי זה הזמן להפסיק גם את המירוץ המטורף של הבת מצוות בעשרות אלפי שקלים, ואת ימי ההולדת באלפי שקלים.

ומה איתנו? כמה קיטרנו על החבילות שלא מגיעות מעלי אקספרס, ועכשיו, כשחרב הפיטורים מתנפנת מעל ראשינו, לא נעים להודות אילו שטויות מיותרות קנינו שם.

קצת צניעות, רבותי, קצת צניעות.. רק לפני שבוע החזרנו למלצר בבית הקפה את הקפוצ'ינו, כי הקצף לא היה מספיק סמיך, או כי הזכוכית בכוס שהוגשה לנו לא הייתה מספיק דקה.. והיום? רק תתנו לי ללכת לבית קפה, אפילו קפה בוץ בכוס חד פעמית אני לוקח בלי שאלות.

ופתאום, זה כבר לא חשוב אם נייר הטואלט יהיה עם שתי שכבות או שלוש. לוקחים את מה שנשאר על המדף ואומרים תודה.

קצת צניעות, זה מה שהטבע החליט ללמד אותנו, וקצת פרופורציות.

רק לפני שבועיים כמעט הייתה פה מלחמת אחים, ועכשיו אפילו הפגנה אסור לעשות כמו שצריך. 100 מפגינים בכיכר מלכי ישראל! העטלף הסיני מת מצחוק.. ואולי גם רומז לנו על מה חשוב באמת.

ולחשוב שטייסי אל על היו בסכסוך מתמשך עם ההנהלה, כבר שנים. ופתאום, תוך חודש, כבר אין על מה להתווכח. ומי עשה את זה? כמה אירוני, עכבר עם כנפיים. ואולי הוא יכניס לפרופורציות את כל סכסוכי העבודה והשביתות והמלחמות בין וועדי העובדים וההנהלות, ובפעם הבאה, כשאתם הולכים לפוצץ משא ומתן, תשימו על השולחן דגם של עטלף, ותחזרו לדבר.

השבוע גזמתי את עץ הקלמנטינות שלי. ככה זה בטבע, בשביל צמיחה צריך לנקות את הענפים הישנים, לדלל, לוודא שקרני השמש יגיעו לכל הענפים. לטבע חוקים משלו. וכשגזמתי, חשבתי שאולי עברנו קצת את הגבול, ומישהו רומז לנו לקחת צעד אחורה. וגם חשבתי, תוך כדי גיזום, שהמילה "הגזמה" והמילה "גיזום" הם מאותו השורש. וחבל רק שכל כך הרבה אנשים נפגעים, והתפקיד שלנו יהיה לוודא שהעולם ינצל את המשבר לפריחה מחודשת, ובריאה יותר.

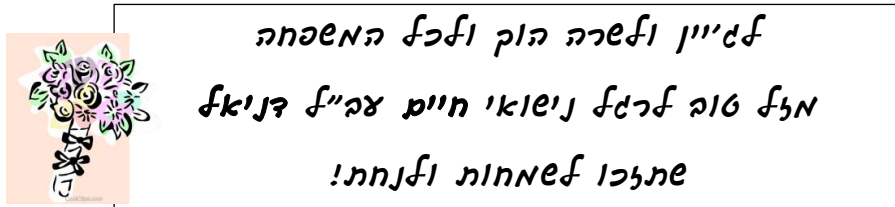
ולעטלף נאמר, שאולי ניצחת ניצחון זמני, וכפית עלינו מחיר יקר, אבל שח מט לא יהיה כאן, ואנחנו נמצא תרופה, וננצח אותך בגדול. בסוף, אתה רק עכבר מכוער עם כנפיים.

אפילוג:

כמה זה לא מקרי שדווקא בפרשת השבוע שעבר, פרשת כי תשא, מסופר על עגל הזהב, וכמה זה לא מפתיע פתאום לקרוא, שהעונש שא-לוהים נתן בעקבות הסגידה לעגל הזהב היה דווקא מגיפה ("וַיִּגַּף ה' אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל...") (שמות לב' 35).

שבת שלום, והרבה בריאות.

יוסי אק

עצאעזיי ל'מקורות''

כשמגיעים חגים קורה לי לא פעם שאני מתגעגעת למקורות שלי.

הנה עבר פורים קוראים את מגילת אסתר ברעש בלתי נסבל ואני זוכרת את קריאת המגילה אצל האיטלקים, בשקט.

ומדוע בשקט? כי חייבים לשמוע את כל מה שכתוב בה. אין סוף לגעגועים שלי למקור שלי.

וכשמגיע החג שמיני עצרת - שמחת תורה, חוזר בראשי החג שלנו. מגיעים להקפות, ספרי התורה בידי המתפללים והם עושים שבע הקפות סביב הבימה, כשהם מלווים בפיוטים במנגינות יפהפיות. כל הקפה פיוט אחד שהחזן שר בעדינות מבלי שיחשבו שהוא רוצה להישמע כזמר ולא מוחה כפיים לעצמו. אלה דברים שאני שומעת ורואה בחזנים שלנו תמיד. וספרי התורה נשמרים בהקפדה ולא נצמדים לרוקדים המזיעים שלא מפסיקים לרקוד, כמו שקורה כאן.

כאשר בכל שבת אני רואה את הנפת ספר התורה בידי אדם אחד, מייד צצים בראשי שני הגברים המרימים את ספר התורה, כל אחד מחזיק מוט אחד והספר נשמר בשלמותו. כך אצלנו.

ואחד הדברים החשובים לי בתפילה המילים ששרים בהברה אשכנזית, אנחנו בארץ כבר אין הברה אשכנזית בכל מנגינה אפשר לשיר בעברית נכונה.

ומדוע אני מספרת זאת עכשיו? אני בבית כלואה בגלל הקורונה ובגלל הגיל, אז יש לי זמן לעשות זאת. שבת שלום לכולם!

יענה קאסול-עברון

תוספת תפילות לצורת המאפה

בהמשך לדברים שפרסמנו במהלך השבוע, אלו תמצית ההוראות וההמלצות:

1. התפילות לא מפסיקות! כל אחד ואחת מתפללים בביתם ביחידות. "אבינו מלכנו – מנע מגפה מנחלתך"!
2. אין לקיים מניינים בבית הכנסת או בכל מקום אחר בקיבוץ.
3. יש להוסיף פרקי תהילים בסוף כל תפילה: מזמורים י"ג, כ', צ'.
4. רצוי להוסיף בכל יום בסוף תפילת שחרית את פיוטום הקטורת.
5. ראוי לחלק את פרקי ספר תהילים בין בני הבית ולסיים בכל יום ספר תהילים או חציו.

בברכת בריאות איתנה,

הרב ארי סט

אהבה בימי קורונה

לקהילת סעד,

בסוף השבוע האחרון התבשרנו שלא נוכל לקיים את חתונתנו בגלל מגפת הקורונה והוראות משרד הבריאות, אך לא רצינו לדחות את הטקס והחלטנו להקדים את ההגבלות ולהתחתן כל עוד אנחנו יכולים (ואין עוצר...).

רצינו להודות לקיבוץ על שאיפשר לנו לקיים את הטקס (לא טריוויאלי בימים אלו!) ולכל מי שעזר לנו לארגן את הטקס בזמן שיא, ובעיקר לרב ארי על האוזן הקשבת והגמישות, לאיתן היימן ורועי גולן הצלמים שתיעדו את הרגע המרגש, לנגנים עידן ג'מס, אסף סוברי וצור גולן שהפכו את החתונה שלנו לאירוע בלתי נשכח ולכל מי שאפה / בישל ותרם מזמנו על מנת שהאירוע הייחודי הזה יצא לפועל.

חיים ודניאל הוק

אלו דברים אהתי ממחית..

סיכום תצפיות הגשם בסעד עד ליום רביעי, ה 18.3, בשעה 08.00 בבוקר:

במהלך העונה ירדו עד כה - 521.9 מ"מ.

הממוצע הרב שנתי הכולל בסעד הוא - 384.5 מ"מ.

בחודש מרץ השנה ירדו כבר - 98.1 מ"מ.

הממוצע הרב שנתי לחודש מרץ הוא - 36.5 מ"מ.

יואל צברון

להנה וצביקה פורטס ולכל המשפחה

אלף טוב להולדת הבת

איחולים למחות ולנחת!